

Sygn. akt I C 1608/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku - I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Połczyński

Protokolant: sekr. sąd. (...)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 grudnia 2016 r. w G. sprawy

z powództwa R. W.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda R. W. kwotę 1.427,92 zł (jeden tysiąc czterysta dwadzieścia siedem złotych, dziewięćdziesiąt dwa grosze) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 22 marca 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.200,23 zł (jeden tysiąc dwieście złotych, dwadzieścia trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje pobrać od powoda R. W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku kwotę 6,12 zł (sześć złotych, dwanaście groszy) tytułem zwrotu części wydatków poniesionych tymczasowo ze Skarbu Państwa na wynagrodzenie biegłego;

V. nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku kwotę 56,48 zł (pięćdziesiąt sześć złotych, czterdzieści osiem groszy) tytułem zwrotu części wydatków poniesionych tymczasowo ze Skarbu Państwa na wynagrodzenie biegłego.

Sygn. akt I C 1608/15

UZASADNIENIE

Powód R. W. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego (...) S.A. w (...) kwoty 1.582,60 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 22 marca 2014 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu, z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego w wysokości dwukrotności stawki minimalnej. Wskazał, że w następstwie zdarzenia komunikacyjnego mającego miejsce w dniu 16 lutego 2014 r., uszkodzeniu uległ będący jego własnością pojazd marki K.. Pozwany tytułem odszkodowania wypłacił kwotę 5.741,07 zł, podczas gdy celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu w związku z tym zdarzeniem wyniosły 7.323,67 zł.

W odpowiedzi na pozew, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego kosztów procesu, pozwany stwierdził, iż wypłacił już powodowi odszkodowanie, które zapewniło przywrócenie uszkodzonego pojazdu do stanu przed wypadku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 lutego 2014 r., na skutek kolizji uszkodzeniu uległ pojazd marki K., stanowiący własność R. W.. Do kolizji doprowadził kierujący pojazdem objętym ochroną w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zapewnianą przez pozwanego. Szkodę powód zgłosił w dniu 18 lutego 2014 r. Pozwany przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 5.741,07 zł.

/bezsporne/

Technicznie i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu powoda, pozwalające na przywrócenie go do stanu sprzed zdarzenia z dnia 16 lutego 2014 r. - z zastosowaniem stawek za roboczogodzinę prac blacharsko-lakierniczych mieszczących się w granicach stawek stosowanych przez zakłady naprawcze z T. i najbliższej okolicy w ówczesnym czasie, przy użyciu części nowych i oryginalnych (co w żaden sposób nie wpłynie na wzrost wartości rynkowej pojazdu w stosunku do jego wartości sprzed szkody) - wynoszą 7.168,99 zł brutto.

/dowód: opinia biegłego – k. 60-63/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w przeważającej części zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie był między stronami w znacznej mierze bezsporny. Kwestia sporna, dotycząca uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu wymagała zasięgnięcia opinii biegłego.

Biegły w swojej opinii koszt naprawy pojazdu powoda na skutek zdarzenia z dnia 16 lutego 2014 r. określił na kwotę 7.168,99 zł, przyjmując stawkę dla roboczogodziny prac blacharsko-lakierniczych na poziomie 125,-zł. Biegły w swojej opinii wskazał, że stawka ta mieści się w granicach stawek stosowanych przez zakłady naprawcze z T. i najbliższej okolicy w ówczesnym czasie. Ustalając powyższy koszt naprawy biegły uwzględnił użycie do jej wykonania części nowych i oryginalnych w pełnej ich wartości, wskazując, że ich zastosowanie nie wpłynie w żaden sposób na wzrost wartości rynkowej pojazdu. Opinii tej nie kwestionował ani powód, ani pozwany.

Dla określenia zasad odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zastosowanie znajdują w szczególności przepisy art. 34 ust. 1 i art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) (...) (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 392 ze zm.) w zw. z art. 822 § 1 k.c., w świetle których odpowiedzialność ubezpieczyciela ma charakter pochodny w stosunku do odpowiedzialności cywilnej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. Odpowiedzialność cywilna kierującego podlega ustaleniu stosownie do przepisów Kodeksu cywilnego, w tym art. 436 w zw. z art. 435 k.c. oraz art. 437 k.c., natomiast w przypadku, o jakim mowa w art. 436 § 2 k.c. - to jest w okolicznościach stwierdzonych na gruncie niniejszej sprawy - zgodnie z zasadą winy skodyfikowaną w art. 415 k.c. W okolicznościach niniejszej sprawy pozwany przyznał swoją odpowiedzialność za skutki zdarzenia z dnia 16 lutego 2014 r. co do zasady.

W następstwie objętego powództwem zdarzenia, z którego powód wywodzi swoje roszczenia zgłoszone w niniejszej sprawie, poniósł on szkodę w mieniu, za którą pozwany odpowiada w granicach normalnych następstw zachowania, z którego szkoda wynikła, w zakresie poniesionych strat (art. 361 k.c.), przy czym naprawienie przedmiotowej szkody następuje co do zasady bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź też – jak ma to miejsce na gruncie niniejszej sprawy, w konsekwencji dokonanego przez R. W. wyboru – przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej (art. 363 § 1 zd. 1 k.c.).

Odszkodowanie od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według średnich cen występujących na rynku lokalnym, a obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy pojazdu (zob. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2001 r., III CZP 68/01, OSNC 2002, nr 6, poz. 74).

Biegły koszt naprawy pojazdu wskutek zdarzenia z dnia 16 lutego 2014 r. ustalił na kwotę 7.168,99 zł. Co przy tym istotne, skoro odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2003 r., III CZP 32/03, OSNC 2004, nr 4, poz. 51), to przy ustalaniu wysokości należnego powodowi odszkodowania należało przyjąć średnie stawki za roboczogodzinę. W kwestii wysokości tych stawek miarodajna była opinia biegłego. Podkreślenia nadto wymaga, iż ustalenie wysokości przedmiotowego odszkodowania przy przyjęciu cen nowych części oryginalnych nie prowadzi do wzrostu wartości rynkowej pojazdu (co istotne - stanowisko to, przedstawione w wydanej przez biegłego opinii, nie zostało przez stronę pozwaną zakwestionowane).

Mając na względzie ustalony przez biegłego koszt naprawy pojazdu, możliwe było zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda tytułem odszkodowania związanego z uszkodzeniem samochodu kwoty równej różnicy pomiędzy wartością szkody (7.168,99 zł) a wypłaconym dotychczas przez ubezpieczyciela odszkodowaniem (5.741,07zł), stanowiącej kwotę 1.427,92 zł.

Co się zaś tyczy daty, od której powód może domagać się odsetek od tego świadczenia, przywołania wymaga art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) i (...), przewidujący obowiązek wypłacenia przez zakład ubezpieczeń odszkodowania w terminie 30 dni od dnia złożenia przez poszkodowanego zawiadomienia o szkodzie oraz analogiczna w tej mierze regulacja z art. 817 § 1 k.c. Skoro szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 18 lutego 2014 r. (co było między stronami bezsporne – taką datę zgłoszenia szkody podał powód już w pozwie, pozwany zaś stanowiska tego nie zakwestionował), to w dacie, od której powód domagał się zasądzenia odsetek, to jest 22 marca 2014 r., nie spełniając świadczenia odszkodowawczego w pełnej wysokości pozwany pozostawał już w opóźnieniu ze spełnieniem tej części należnego powodowi odszkodowania. Powodowi przysługują odsetki ustawowe do dnia 31 grudnia 2015 r., a począwszy od 1 stycznia 2016 r. odsetki ustawowe za opóźnienie (art. 481 § 2 zd. 1 k.c.).

W tym stanie rzeczy, w punkcie I wyroku, na podstawie art. 822 § 1 w zw. z art. 415 k.c.– co do należności głównej – oraz w oparciu o art. 481 § 1 i 2 k.c., przy uwzględnieniu art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) i o (...) i art. 817 § 1 k.c. – co do odsetek - Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

W punkcie II wyroku, jako że różnica pomiędzy wartością szkody (kwota 7.168,99 zł) a wypłaconym odszkodowaniem (5.741,07 zł) – wynosząca 1.427,92 zł – przekroczyła zażądaną w pozwie tytułem odszkodowania kwotę 1.582,60 zł, w punkcie II wyroku, działając na podstawie powołanych powyżej przepisów stosowanych a contrario, powództwo w zakresie tej różnicy, to jest co do kwoty 154,68 zł i żądanych od niej odsetek Sąd oddalił.

O kosztach w punkcie III wyroku orzeczono na podstawie art. 100 zd. 1 in fine k.p.c., dokonując ich stosunkowego rozdzielenia stosownie do stopnia uwzględnienia żądań stron. Powód, jako wygrywający sprawę w 90,23% zobowiązany jest ponieść koszty procesu w 9,77%, zaś pozwany, przegrywając sprawę w 90,23%, w takim właśnie zakresie. Na koszty strony powodowej złożyły się: się opłata sądowa od pozwu w kwocie 80,-zł, kwota 700,-zł stanowiąca zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego, opłata skarbową od pełnomocnictwa oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 600,-zł – ustalone stosownie do §6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 461 ze zm.), znajdującego zastosowanie w niniejszej sprawie zgodnie z §21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800). Koszty strony pozwanej obejmują wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym – ustalone na kwotę 600,-zł - stosownie do powołanych powyżej przepisów wymienionych rozporządzeń - oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa, wynosząca 17,-zł. Suma tych kosztów wynosi 2.014,-zł. Na pozwanego przypadają one w 90,23%, to jest w kwocie 1.817,23 zł na powoda zaś 9,77%, co daje kwotę 196,77 zł. Powód tymczasem koszty te poniósł w kwocie 1.397,-zł. Należy mu się zatem od pozwanego kwota 1.200,23 zł (stanowiąca różnicę pomiędzy poniesionymi na powoda kosztami procesu a kosztami na niego przypadającymi oraz jednocześnie różnicę pomiędzy przypadającymi na powoda kosztami procesu w kwocie we wskazanej powyżej wysokości, a poniesionymi przez niego kosztami w wysokości 617,-zł). W ocenie Sądu brak było podstaw do zasądzenia

kosztów zastępstwa procesowego w niniejszej sprawie na rzecz powoda w wysokości dwukrotności stawki minimalnej – mając na względzie konieczny nakład pracy pełnomocnika, rodzaj sprawy oraz wkład w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia.

Jako że należne biegłemu wynagrodzenie za sporządzenie wyniosło 762,60 zł, a więc przekroczyło o 62,60 zł uiszczoną zaliczkę w kwocie 700,-zł, Sąd w punktach IV i V wyroku nakazał pobrać kwotę 62,60 zł, odpowiednio od powoda i od pozwanego, w stosunku w jakim każda ze stron przegrała niniejszy proces, to jest od powoda w 9,77% tej kwoty, co daje 6,12 zł, zaś od pozwanego w 90,23% tej kwoty, a więc w zakresie kwoty 56,48 zł – działając stosownie do art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2014 r., poz. 1025 ze zm.) w zw. z art. 100 zd. 1 in fine k.p.c.

(...)

ZARZĄDZENIE

I. (...)

II. (...)

III. (...)

SSR Piotr Polczyński